

ΑΣΚΤ – ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΣΤΟΧΕΥΣΗ, ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Στόχος του Προγράμματος Προπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της Σχολής Καλών Τεχνών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών είναι να διαμορφώνει για το σύνολο των φοιτούντων συνθήκες για την ανάπτυξη γνώσεων και δεξιοτήτων κατανόησης και εφαρμογής στον τομέα της Ιστορίας και της Θεωρίας της Τέχνης, ο οποίος κατά την κατάρτιση του Προγράμματος Προπτυχιακών Σπουδών αντιμετωπίζεται ως ειδικευμένος και σαφώς προσδιορισμένος ακαδημαϊκός και επαγγελματικός προσανατολισμός· η ερευνητική και διδακτική εμβέλεια του συγκεκριμένου επιστημονικού πεδίου πλαισιώνεται από αξιοσημείωτο αριθμό γνωστικών αντικειμένων, όπως η Ιστορία και η Θεωρία της Αρχιτεκτονικής, η Αισθητική και η Φιλοσοφία της Τέχνης, η Ευρωπαϊκή Ιστορία, η Ιστορία και η Θεωρία της Λογοτεχνίας, η Μουσειολογία, ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την πολυπρισματική προσέγγιση του βασικού αντικειμένου και τη διεπιστημονική του στόχευση.

Το Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος ΘΙΣΤΕ είναι εσωτερικά δομημένο σε δύο στάδια:

[α] το πρώτο στάδιο σπουδών [Α' και Β' έτος] συνίσταται ως επί το πλείστον σε μαθήματα υποβάθρου (επισκοπήσεις), όπου εξετάζονται με εποπτικό τρόπο αντικείμενα όπως η Ιστορία της Τέχνης και της Αρχιτεκτονικής, η Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών, η Ευρωπαϊκή Ιστορία και η Αγγλική Ορολογία της Τέχνης, και εν συνεχείᾳ αντικείμενα όπως η Μεθοδολογία της Ιστορίας της Τέχνης, η Ιστορία και Θεωρία της Φωτογραφίας, η Φιλοσοφία της Τέχνης, η Θεωρία και Κριτική της Τέχνης, η Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία, τα Παιδαγωγικά και η Ψυχολογία της Εκπαίδευσης.

Σε αυτό το στάδιο σπουδών εντάσσεται, επίσης, το «Καλλιτεχνικό Εργαστήριο» ως μάθημα εφαρμοσμένου χαρακτήρα με σκοπό την εισαγωγική εξοικείωση των φοιτητών με πτυχές της εικαστικής πράξης.

[β] το δεύτερο στάδιο σπουδών [Γ' και Δ' έτος] συνίσταται σε μαθήματα επιστημονικής περιοχής (διαλέξεις και σεμινάρια), τα οποία καλύπτουν τα πεδία «Ιστορία και Θεωρία της Τέχνης και της Αρχιτεκτονικής» και «Φιλοσοφία της Τέχνης και Ανθρωπιστικές Επιστήμες» και διαφοροποιούνται περαιτέρω σε μαθήματα θεωρητικού και μαθήματα εφαρμοσμένου χαρακτήρα, δίνοντας στους φοιτητές τη δυνατότητα να επιλέγουν τη μαθησιακή κατεύθυνση βάσει των ενδιαφερόντων τους, ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο την αίσθηση αυτονομίας στη διαμόρφωση του γνωστικού τους προφίλ.

Σε αυτό το στάδιο σπουδών εντάσσονται και η Πρακτική Άσκηση, η Πτυχιακή Εργασία, η Μεθοδολογία έρευνας και συγγραφή επιστημονικής εργασίας, καθώς και τα μαθήματα που εισήχθησαν για την απόκτηση από τους φοιτητές Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας, ως δυνατότητες επιλογής με στόχο την ανάπτυξη επαγγελματικών και ερευνητικών δεξιοτήτων.

Η εσωτερική δόμηση της πορείας φοίτησης στο Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος ΘΙΣΤΕ αποτυπώνει τη βασική στόχευσή του, η οποία έγκειται στη βαθμηδόν ενθάρρυνση της ενεργητικής μάθησης και της ανάληψης ευθύνης από μέρους του φοιτητή για τη μαθησιακή διαδικασία και στην εντατικοποίηση της σχέσης μεταξύ των δυο βασικών συντελεστών της εκπαιδευτικής διαδικασίας, του διδάσκοντος και του φοιτητή. Το Τμήμα ΘΙΣΤΕ μεριμνά, δηλαδή, ώστε μέσω του Προγράμματος Προπτυχιακών Σπουδών να διαμορφώνονται συνθήκες που ευνοούν σταδιακά την ενεργό συμμετοχή των φοιτηών στη μαθησιακή διαδικασία, ενώ ταυτόχρονα εφαρμόζει μια προσέγγιση εστιασμένη στο αποτέλεσμα. Αυτή η επιδίωξη αποτυπώνεται στη **διατύπωση και εποπτεία των μαθησιακών αποτελεσμάτων του Προγράμματος Προπτυχιακών Σπουδών**, η εφαρμογή του οποίου τίθεται υπό συνεχή παρακολούθηση.

Συγκεκριμένα, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της φοίτησης στο Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης -το οποίο διέπεται από μια διεπιστημονική και διαπολιτισμική προσέγγιση στο χώρο των ανθρωπιστικών σπουδών-, οι απόφοιτοι θα έχουν επιτύχει τα ακόλουθα μαθησιακά αποτελέσματα και συγκεκριμένα θα είναι σε θέση:

- να αναγνωρίζουν, να περιγράφουν και να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα ζητήματα σχετικά με την ιστορία και θεωρία της τέχνης, την ιστορία και θεωρία της αρχιτεκτονικής και του βιώσιμου χώρου, καθώς και τη φιλοσοφική παράδοση με έμφαση σε ζητήματα αισθητικής αγωγής·
- ειδικότερα, να προσδιορίζουν και να διακρίνουν έννοιες σχετικές με τα είδη, τις τυπολογίες και τη γενεαλογία των μορφών, καθώς και τις μεταξύ τους σχέσεις και επιρροές, να κατηγοριοποιούν τους δημιουργούς σε σχέση με τον ιστορικό χρόνο, να αναλύουν τη δομή του έργου τέχνης ή της έννοιας που δομεί το περιεχόμενό του, να κατηγοριοποιούν, να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν κάθε έργο ξεχωριστά και ομάδες έργων μεταξύ τους·

- επίσης, να κατανοούν δομικές διαφορές μεταξύ διαφορετικών πολιτισμικών πραγματικοτήτων μέσω της καλλιτεχνικής παραγωγής που τις προσδιορίζει, να αξιολογούν κριτικά τα φαινόμενα που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αισθητικής και πλαστικής αντίληψης και να οριοθετούν τη σημασία των ιδιωτικών και δημόσιων φορέων της οπτικής ιστορίας του πολιτισμού.
- ευρύτερα, να αντιλαμβάνονται με διαφοροποιημένο τρόπο τη συνάφεια μεταξύ των αντικειμένων του βασικού πυρήνα σπουδών και αντικειμένων από τον ευρύτερο τομέα των ανθρωπιστικών σπουδών -ιστορία, λογοτεχνία, θέατρο, ανθρωπολογία, ψυχανάλυση κ.λπ.-, ώστε να αποτιμούν την ευρετική σημασία συστηματικών εννοιών που διατρέχουν τα επί μέρους αντικείμενα γνώσης, με γνώμονα τη συσχέτιση και δημιουργική σύνθεσή τους.
- να εισάγουν την αισθητική αυτογνωσία σε ένα ευρύτερο πλαίσιο κοινωνικού προβληματισμού·
- να συσχετίζουν ζητήματα αισθητικών αξιολογήσεων και αποτιμήσεων που αναφέρονται στον νεότερο ευρωπαϊκό πολιτισμό και όχι μόνο, με προβληματισμούς για θέματα ίδιας και συλλογικής πολιτισμικής ταυτότητας·
- να συνθέτουν δημιουργικά έννοιες σχετικές με το περιεχόμενο της τέχνης και να παράγουν νέες ερμηνευτικές έννοιες υποστηρικτικές της ιστορικής ή της τρέχουσας καλλιτεχνικής παραγωγής, χάρη στη διεπιστημονική εκπαίδευση και την επαφή με το Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ ως περιβάλλοντος διαμόρφωσης της σύγχρονης ελληνικής εικαστικής παραγωγής·
- να λειτουργούν αυτόνομα αλλά και σε διεπιστημονικές, ομαδικές και διεθνοποιημένες συνθήκες έρευνας και εργασίας·
- να σχεδιάζουν και να συντονίζουν συνθετότερες διαδικασίες, όπως για παράδειγμα οργάνωση εκθέσεων τέχνης·
- να συντάσσουν θεωρητικά, ιστορικά και κριτικά κείμενα, δοκίμια και μελέτες για ζητήματα που συνάδουν με το αντικείμενο των σπουδών τους·
- να εφαρμόζουν βασικές αρχές της έρευνας, ανάλυσης, σύνθεσης και κριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών, εργαλείων και τεχνικών·
- να εντάσσονται αποτελεσματικά στο περιβάλλον της αγοράς εργασίας, εντός και εκτός Ελλάδας, είτε πρόκειται για επίσημους καλλιτεχνικούς θεσμούς και χώρους είτε για μικρότερης εμβέλειας περιβάλλοντα που σχετίζονται ωστόσο με τις τέχνες, τον πολιτισμό και τις ανθρωπιστικές επιστήμες·
- να αναλαμβάνουν κοινωνική, επαγγελματική και ηθική ευθύνη σε περιβάλλοντα εργασίας ή σπουδής.